

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311205024
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5311205024.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Renáty Krajčiovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., zastúpená JUDr. Jozefom Pikuliakom, advokátom so sídlom Skalité 1374,

023 14 Skalité, IČO: 35 678 054, proti žalovaným: 1/ F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 2a/ H. I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C.

D. E., zastúpená obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522,

3/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 4/ L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, XXX XX M. E., 5a/ N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E.,

6a/ O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, XXX XX G. D. G., 7/ K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 8ba/ B. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX

XX C. D. E., zastúpený obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, 9a/ K. M., nar. XX.XX.XXXX,

trvale bytom F. K. XXXX/X, XXX XX K. - B., 9b/ L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. K. XXXX/X, XXX XX K. - B., 9c/ K. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 10/ K. K.,

nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C.

D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 11/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 12a/ F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, XXX XX Q. - R. S., 13a/ T. U., nar. XX.XX.XXXX,

trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX Q. - R. S., 13b/ K. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX Q. - R. S., 13c/ K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, XXX XX Q. - R. S.,

13d/ I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 14a/ B. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G.

D. G. XXXX, XXX XX G. D. G. (označený v rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. CA-14C/112/2011-1028 zo dňa 27. júna 2024 tiež ako žalovaný 15c), 15b/ L. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D. G. XXXX, XXX XX G.

D. G., 15d/ L. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 15e/ T. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D. G. XXXX, XXX XX G. D. G., 15f/ B. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom

G. D. G. XXXX, XXX XX G. D. G., 16/ E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G. XXXX/X, XXX XX V., 17a/ J. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX Q., 18/ K. K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale

bytom G. G. XXXX/X, XXX XX V., 19a/ B. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX, XXX XX G. D. G., 20/ A. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX Q., 23/ L. K., 24/ W. K., X. K., 25/ L. K. - P.,

27/ J. K. - P., 28/ K. K. - P., 29/ K. B., X. K. - P., 31/ K. L. - J., 32/ H. L. - J.,

33/ K. D. (žena W. X. G.), 35/ K. D., 36/ K. D. (X. K.), 37/ B. D., 39/ L. L., 40/ L. G. - K., 41/ K. K. - P., 42/ F. K. - P., 43/ L. L. - B., 44/ K. L. (X. K. - P.), 45/ K. K. - P., 48/ Y. K. (žena K., r. D.), 49/ K. K.

(X. D.), žalovaní 23/ až 25/, 27/ až 29/, 31/ až 33/, 35/ až 37/, 39/ až 45/, 48/ a 49/ ako nezistení vlastníci zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, 51/ F. K.,

nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 52/ L. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX G. D. G., 53/ L. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E.,

54/ A. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, XXX XX G. D. K., 55a/ U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX J., Q. X.,

55b/ K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX, XXX XX J., Q. X., 55c/ X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, XXX XX J., Q. X., 55d/ K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX J., Q. X., 57a/ F. W.,

nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. E. XXX, XXX XX M. E., 57b/ K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 57c/ S. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/X, XXX XX Q., 57d/

I. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D. G. XXX, XXX XX G. D. G., 57e/ A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX, XXX XX U., 57f/ I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec C. D. E., 57g/ K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 57h/ X. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. E. XXX, XXX XX M. E., 58/ X. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 59/ H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX H., 60/ O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. L. XXX, XXX XX Z., Q. X., XXX/ B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX X., Q. X., 62/ C. L., trvale bytom O. XXXX/XX, XXX XX S., 63a/ F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/X, XXX XX Q. - R. S., 63b/ B. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 63c/ L. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, XXX XX Q. - R. S., 65/ F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 66/ N. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., 67/ L. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXXX, XXX XX V., XXX/ C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX, XXX XX G. D. G., 69a/ F. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. X. XXXX/XX, XXX XX V., 69b/ H. K. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX, XXX XX X., 69c/ L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX U., Q. X., 70/ K. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. E. XXXX/XX, XXX XX V., 71/ dedičia po nebohom O. K., zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. D. E. ako nezistení vlastníci zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, 73/ M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., Q. X., 74/ K. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX F., Q. X., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v štádiu konania o späťvzati žaloby po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. CA-14C/112/2011-1028 zo dňa 27. júna 2024, takto

rozhodol:

I. Pripúšťa späťvzatie žaloby vo zvyšnej časti, rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. CA-14C/112/2011-1028 zo dňa 27. júna 2024 vo výrokoch III. až V. zrušuje a konanie vo zvyšnej časti zastavuje.

II. Žalovaným 2a/, 5a/ , 8ba/, 17a/, 20/ a 57a/ proti žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Žalovaným 1/, 3/, 4/, 6a/, 7/, 9a/ až 12a/, 13a/ až 14a/, 15b/, 15d/ až 16/, 18/, 19a/, 23/ až 25/, 27/ až 29/, 31/ až 33/, 35/ až 37/, 39/ až 45/, 48/, 49/, 51/ až 55d/, 57b/ až 63c/, 65/ až 71/, 73/ a 74/ náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. CA-14C/112/2011-1028 zo dňa 27. júna 2024 vo výrokoch I. a II. zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. CA-14C/112/2011-1028 zo dňa 27.06.2024 rozhodol, že bude pokračovať v konaní na strane žalovaných s dedičmi pôvodne žalovanej 13/, ktorá v konaní vystupovala aj ako žalovaná 15a/, K. C., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, ktorými sú: - T. U., X. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, Q., korešpondenčná adresa: [., P., P., M. XXX D. ako žalovaný 13a/, - K. U., X. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, Q. ako žalovaný 13b/, - K. C., X. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, Q. ako žalovaný 13c/, - I. K., X. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX ako žalovaná 13d/ (výrok I.), v ďalšom zastavil konanie v časti o určenie, že parcela KN-C č. 4436/40 - trvalý trávny porast o výmere 201 m², ktorá je vytvorená geometrickým plánom č. 58/2008 zo dňa 20.01.2009 z časti parcely KN-E č. 4432/1 - orná pôda o výmere 337 m², zapísanej na LV č. XXXX, v katastrálnom území C. D. E., patrí do výlučného vlastníctva žalobkyni (výrok II.) a napokon vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovaní 2a/, 5a/, 8ba/, 17a/, 20/ a 57a/ majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok IV.) a žalovaným 1/, 3/, 4/, 6a/, 7/, 9a/ až 16/, 18/, 19a/, 21/ až 55a/, 55b/ až 74/ voči žalobkyni náhradu trov konania nepriznal (výrok V.).

2. Žalobkyni bol predmetný rozsudok doručený prostredníctvom splnomocneného zástupcu dňa 08.09.2024.

3. Žalobkyňa podaním zo dňa 23.09.2024, doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.09.2024, vzala žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu neúmernej dĺžky konania a postojom niektorých žalovaných pri jej snahe o vyriešenie sporu dohodou späťvzatím časti žaloby pri ich námietkach. Žalobkyňa mala za to, že pokračovanie v konaní by pre ňu mohlo znamenať pokračovanie v dlhej dobe neistoty; bez ohľadu na skutočnosť, že napriek odôvodneniu rozsudku žalovaná 2/ nahradila pôvodne žalovaného 2/ L. K. právnym nástupníctvom z titulu darovacej zmluvy (evidovanej na listoch vlastníctva) aj k jeho spoluvlastníckym podielom, ku ktorým mal zapísané vlastnícke právo na LV č. XXXX F. XXXX, teda aj k žalovaným parcelám KN-E č. 4431 a č. 4432, keď po späťvzatí časti žaloby sa už predmetu ostávajúcej časti žaloby netýkala námietka katastra k nezapisateľnosti geometrického plánu do katastra, ktorá ani nebola neodstrániteľnou prekážkou konania a keď predmet žaloby bol po späťvzatí časti žaloby iba zúžený o časť predmetu žaloby, čo nemalo vplyv na konanie o ostávajúcej časti žaloby, bez ohľadu na skutočnosť, že súd rozhodol o zamietnutí zmeny žaloby.

4. Žalovaní 2a/ a 8ba/ podaním zo dňa 22.10.2024 vyjadrili nesúhlas so späťvzatím žaloby. Tento odôvodnili tým, že podľa ich názoru nevznikol stav právnej neistoty, práve naopak stav právnej istoty bol nastolený vyššie označeným rozsudkom súdu prvej inštancie. Žalovaní 2a/ a 8ba/ považovali dôvody uvedené žalobkyňou v späťvzatí za neopodstatnené, nemajúce relevanciu k predmetu sporu. Zároveň vyjadrili svoj názor, že zo strany žalobkyne ide len o účelový úkon.

5. So späťvzatím žaloby naopak súhlasila žalovaná 19a/ (podanie zo dňa 25.10.2024).

6. Ostatní žalovaní k späťvzatiu žaloby nepodali žiadne vyjadrenie.

7. Žalobkyňa sa k nesúhlasu žalovaných 2a/ a 8ba/ so späťvzatím žaloby vyjadrila podaním zo dňa 01.01.2025, v ktorom považovala ich nesúhlas za nedôvodný. Primárne poukazovala na to, že v prípade nerozlučného spoločenstva v zmysle ust. § 77 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) je na nesúhlas so späťvzatím žaloby potrebný súhlas všetkých žalovaných. V posudzovanej veci nerozlučné spoločenstvo vyplýva z predmetu konania a druhu konania a z právneho názoru súdu prvej inštancie, ktorý v odseku č. 41 odôvodnenia rozsudku vyslovil právny názor, že v konaní ide o nútené procesné spoločenstvo. Keďže ostatní žalovaní nevyslovili nesúhlas so späťvzatím žaloby, nie je dôvod, aby súd k nesúhlasu so späťvzatím žalovaných 2a/ a 8ba/ prihliadal. Pokiaľ ide o dôvod nesúhlasu žalovaných 2a/ a 8ba/, žalobkyňa tento nepovažovala za vážny v zmysle ust. § 146 ods. 1 CSP. Vyjadrený dôvod považovala žalobkyňa za všeobecný, týkajúci sa akéhokoľvek rozsudku či uznesenia súdu, pretože rozhodnutie súdu vždy vytvára stav právnej istoty, bez ohľadu na to ako rozhodne, napr. či žalobe vyhovie, alebo ju zamietne. Preto žalovanými uvedený dôvod nie je vážny, keďže by musel byť považovaný za vážny v akýchkoľvek prípadoch nesúhlasov so späťvzatím žaloby. Zároveň v posudzovanej veci nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 CSP. Okrem už uvedené žalobkyňa bola toho názoru, že vážny dôvod nesúhlasu žalovaných nevyplýva ani z dôvodu rozhodnutia súdu prvej inštancie a právnych účinkov výroku rozsudku. Súd prvej inštancie rozsudkom nevyriešil hmotnoprávny vzťah medzi stranami konania, pretože ho ani neriešil. V odseku č. 41 odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že bol nútený žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie strán v spore, a to bez toho, aby sa ďalej zaoberal žalobou

po vecnej stránke. Prejudicialita súdneho rozhodnutia a viazanosť súdu právoplatnými rozhodnutiami súdu v inom konaní nastáva vtedy, ak bola v civilnom sporovom konaní s konečnou platnosťou vyriešená otázka hmotnoprávneho vzťahu strán. Rozsudkom súdu prvej inštancie nebola vyriešená ani otázka hmotnoprávneho vzťahu strán, teda ani žalobkyne a žalovaných 2a/ a 8ba/. Aj preto je nesúhlas žalovaných 2a/ a 8ba/ so späťvzatím žaloby nedôvodný a všeobecný, bez vzťahu k dôvodu a právnym účinkom rozhodnutia súdu prvej inštancie, a tým aj svojvoľný.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) podľa ust. § 370 ods. 1 a 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby vo zvyšnej časti, rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 27.06.2024 vo výrokoch III. až V. zrušil a konanie vo zvyšnej časti zastavil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. zostal týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

9. Podľa ust. § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

10. Podľa ust. § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

11. Primárne odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie výrokom II. rozsudku zo dňa 27.06.2024 zastavil konanie v časti o určenie, že pozemok parcela KN-C č. 4436/40 - trvalý trávny porast o výmere 201 m², ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 58/2008 zo dňa 20.01.2009 z časti parcely KN-E č. 4432/1 – orná pôda o výmere 337 m², zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. C. D. E., patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne. Súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil podľa ust. § 145 ods. 2 CSP na podklade dispozitívneho úkonu žalobkyne – čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 25.06.2024. Vzhľadom na to, že proti rozsudku súdu prvej inštancie v rámci plynutia odvolacej lehoty nebolo žiadnou stranou sporu podané odvolanie, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., t. j. v časti, ktorou bolo konanie čiastočne zastavené nadobudol právoplatnosť uplynutím odvolacej lehoty stranám sporu. Nebolo totižto možné vziať po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie žalobu v uvedenej časti opätovne späť, pretože tak urobila žalobkyňa predchádzajúcim procesným úkonom, o ktorom bolo už súdom prvej inštancie rozhodnuté výrokom II. rozsudku zo dňa 25.06.2024 tak, že súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil. Výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie má tak charakter uznesenia, keďže ním nebolo rozhodnuté vo veci samej (§ 234 ods. 1 v spojení s § 145 CSP; uznesenie o zastavení konania nie je rozhodnutím vo veci samej, ale rozhodnutím, ktorým sa konanie končí). V nadväznosti na uvedené toto rozhodnutie odvolacieho súdu sa nedotýka rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. a odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku nemohol zrušiť postupom podľa ust. § 370 ods. 2 CSP.

12. Obdobne sa rozhodnutie odvolacieho súdu podľa ust. § 370 ods. 2 CSP nemohlo dotknúť rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorý mal charakter procesného uznesenia podľa ust. § 63 ods. 2 CSP a ktoré je súd pri strate procesnej subjektivity strany (fyzickej osoby) počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, povinný vydať aj bez návrhu.

13. Žalobkyňa vzala späť žalobu v zostávajúcej časti podaním zo dňa 23.09.2024 doručeným súdu prvej inštancie toho istého dňa, teda po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 27.06.2024, avšak skôr, ako rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť (rozsudok bol žalobkyňi doručený 08.09.2024, teda späťvzatie zvyšnej časti žaloby doručila žalobkyňa súdu prvej inštancie v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty podľa ust. 362 ods. 1 CSP).

14. So späťvzatím zvyšnej časti žaloby vyjadrili nesúhlas len žalovaní 2a/ a 8ba/, a to podaním zo dňa 22.10.2024, pričom ostatní žalovaní sa k späťvzatiu zvyšnej časti žaloby nevyjadrili vôbec, alebo s ním súhlasili (žalovaná 19a/).

15. Žalovaní 2a/ a 8ba/ svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby vo zvyšnej časti odôvodnili tým, že na rozdiel od žalobkyne podľa ich názoru nevznikol žiaden stav právnej neistoty, práve naopak, súd prvej inštancie meritórnym spôsobom (rozsudkom zo dňa 27.06.2024) rozhodol vo veci a nastolil stav právnej istoty. Preto považovali dôvody späťvzatia žaloby za absolútne neopodstatnené, nemajúce súvis s predmetom sporu.

16. Vo všeobecnosti odvolací súd poukazuje na to, že žalovaná strana môže negovať účinky späťvzatia žaloby alebo jej časti tým, že vyjadrí svoj nesúhlas. Nesúhlas žalovaného musí byť realizovaný z vážnych dôvodov. Či na strane žalovaného ide o vážne dôvody, posúdi súd ad hoc podľa individuálnych okolností prípadu. Je pri tom povinný zohľadniť nielen skutkové a právne špecifiká vrátane povahy žalobou uplatneného nároku, ale aj možné dôsledky zastavenia konania na hmotnoprávny vzťah medzi stranami sporu a na mieru a závažnosť ohrozenia práv a oprávnených záujmov žalovaného. Vážne dôvody na nesúhlas so späťvzatím žaloby nemusia mať nevyhnutne právny základ. Môže ísť aj o dôvody etické, morálne, ekonomické a pod., ak z ich povahy vyplýva, že sú žalovaným odôvodnene považované za také závažné, že opodstatňujú pokračovanie v spore a meritórne rozhodnutie proti vôli žalobcu. Načrtnuté dôvody prichádzajú do úvahy napríklad v sporoch o ochranu osobnostných práv alebo v sporoch o ochranu proti nekalej súťaži, kde môže mať prípadný zamietavý rozsudok pre žalovaného osobitný význam. Z hľadiska povahy predmetu konania však nie sú a priori vylúčené žiadne súdne spory, v ktorých by mohol žalovaný účinne uplatniť vážne dôvody na nesúhlas so späťvzatím žaloby alebo jej časti. Dôvod nesúhlasu

so späťvzatím žaloby musí v konaní tvrdiť a preukázať žalovaný. Jeho posúdenie vyžaduje náležitú mieru objektivizácie zo strany súdu a zohľadnenie hypotézy, či by ktokoľvek v právnom postavení žalovaného mohol opodstatnene považovať prezentovaný dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby za vážny. Samotné subjektívne presvedčenie žalovaného o vážnosti ním uvedeného dôvodu bez ďalšieho na nepripustenie späťvzatia nepostačuje

(k tomu ŠTEVČEK Marek, FICOVÁ Svetlana, BARICOVÁ Jana, MESIARKINOVÁ Soňa, BAJÁNKOVÁ Jana, TOMAŠOVIČ Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 589, marg. č. 3).

17. Odvolací súd sa tak zaoberal nesúhlasom žalovaných 2a/ a 8ba/ so späťvzatím zvyšku žaloby, pričom sa nestotožnil s námietkou žalobkyne, že na vyslovenie nesúhlasu so späťvzatím žaloby sa pri nerozlučnom spoločenstve vyžaduje vyjadrenie nesúhlasu so späťvzatím žaloby zo strany všetkých žalovaných subjektov. Odvolací súd poukazuje na to, že pri nerozlučnom (nútenom) spoločenstve je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane sporu, iba na zmenu žaloby, na jej späťvzatie, na uznanie nároku alebo na vzdanie sa nároku

a na uzavretie zmiery (§ 77 ods. 2 CSP). Podľa ust. § 77 ods. 2 CSP a contrario sa tak na vyslovenie nesúhlasu so späťvzatím žaloby nevyžaduje súhlas všetkých žalovaných.

18. Žalovaní 2a/ a 8ba/ svoj nesúhlas so späťvzatím zvyšnej časti žaloby odôvodnili irelevantnosťou dôvodov späťvzatia žaloby uvedených žalobkyňou v tomto úkone. V kontexte s týmto odvolací súd poukazuje na to, že CSP nepodmieňuje procesný úkon späťvzatia žaloby existenciou akýchkoľvek dôvodov. Toto vyplýva z dispozičného princípu, na ktorom je založené civilné sporové konanie. Je len na vôli žalobcu ako pána sporu (dominus litis), ako bude disponovať so žalobou. Žalobca tak môže žalobu vziať späť aj

bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu. Preto potom nesúhlas žalovaných s dôvodmi späťvzatia žaloby uvedenými žalobkyňou nemôže predstavovať vážny dôvod v zmysle ust. § 370 ods. 2 veta prvá CSP.

19. V ďalšom žalovaní 2a/ a 8ba/ za vážny dôvod svojho nesúhlasu so späťvzatím zvyšnej časti žaloby považovali to, že rozsudkom súdu prvej inštancie bol nastolený stav právnej istoty medzi stranami sporu, a to tým, že súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol. Odvolací súd poukazuje na obsah odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého vyplývajú dôvody zamietnutia žaloby vo zvyšnej časti, ktoré vzhliadol súd prvej inštancie jednak v tom, že stranou sporu sa nestali všetci nerozluční spoločníci, teda všetky osoby, ktorým svedčí zápis vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností, resp. ich právni nástupcovia, a preto žalobu vo zvyšku s odkazom na ust. § 78 CSP zamietol a jednak z dôvodu, že žalobný petit nevychádzal z aktuálnych údajov katastra nehnuteľností a výrok rozsudku súdu korešpondujúci s takýmto petitom by nebol zapisateľný do katastra nehnuteľností, a preto žalobu vo zvyšku zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení podľa ust. § 137 písm. c) CSP, a to bez toho aby sa zaoberal meritórne vecou samou (viď odseky č. 32 až 42 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Je teda zrejmé, že dotknutý rozsudok súdu prvej inštancie nedal odpoveď na meritum sporu a nepredstavuje tak prekážku veci rozhodnutej (§ 230 CSP) vo vzťahu ku konaniu o rovnakej žalobe žalobkyne podanej proti všetkým vecne legítimovaným subjektom, a zároveň vymedzujúcej predmet vlastníckeho sporu tak, aby mohol byť podkladom pre zmenu zápisu údajov v katastri nehnuteľností [otázka naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení podľa § 137 písm. c) CSP]. Ak dotknutý rozsudok súdu prvej inštancie nemá charakter konečného rozhodnutia súdu o predmete sporu, ale je len formálnym vyjadrením neúspechu žalobkyne v konkrétnom (dotknutom) sporovom konaní, nemôže nastoliť medzi stranami sporu stav právnej istoty, ako to tvrdili žalovaný 2a/ a 8ba/.

20. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval dôvody nesúhlasu žalovaných 2a/ a 8ba/ so späťvzatím žaloby vo zvyšnej časti za vážne v zmysle ust. § 370 ods. 1 veta prvá CSP, a preto podľa ust. § 370 ods. 1 a 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby vo zvyšnej časti, rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 27.06.2024 vo výrokoch III. až V. zrušil a konanie vo zvyšnej časti zastavil.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP.

22. Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov konania vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie strany sporu, teda jej prejav vôle spočívajúci v späťvzatí žaloby (uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7MCdo/4/2010 zo dňa 14.09.2011, tiež nález

Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS/196/2009 zo dňa 10.10.2009). Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7MCdo/1/2014 zo dňa 29.04.2014). Aj keď uvedené zásady boli formulované ešte pred zmenou procesného poriadku (rozumej za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok; § 146 ods. 2) súdna prax, ako aj právna veda z týchto naďalej vychádza aj pri posudzovaní procesného zavinenia na zastavení konania podľa ust. § 256 ods. 1 CSP.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že dôvod späťvzatia (celej) žaloby žalobkyňou nebolo správanie na strane žalovaných po podaní žaloby, procesné zavinenie na zastavení konania nesie žalobkyňa, keďže k zataveniu konania došlo na podklade prejavu jej vôle spočívajúcom v späťvzatí žaloby. Preto by žalovaným mal patriť nárok na plnú náhradu účelne vynaložených trov, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vznikli (§ 256 ods. 1 CSP). S poukazom na už uvedené súdom prvej inštancie, teda že žalovaní 2a/, 5a/ , 8ba/, 17a/, 20/ a 57a/ žalobu rozporovali a zúčastnili sa pojednávania na súde prvej inštancie, odvolací súd priznal týmto žalovaným proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaným 1/, 3/, 4/, 6a/, 7/, 9a/ až 12a/, 13a/ až 14a/, 15b/, 15d/ až 16/, 18/, 19a/, 23/ až 25/, 27/ až 29/, 31/ až 33/, 35/ až 37/, 39/ až 45/, 48/, 49/, 51/ až 55d/, 57b/ až 63c/, 65/ až 71/, 73/ a 74/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z obsahu spisového materiálu totiž nevyplýva, že by im preukázateľne nejaké trovy (majúce sa nahradiť) vznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom v rozhodnej právnej úprave by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu a naopak, taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016 a spis. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

24. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].